

Georg Radow

**Rector Universitatis Rostochiensis Georgius Radovius Antecessor ... Ad
exequialia iusta, Quae Luctuoso funeri ... Sophiae Schröders/ Afflictissimus
Viduus, indolentesque Liberi Hodie solvenda expetunt, Cives Academicos ...
invitat : [P. P. Sub Sigillo Rectoratus d. X. Nov. CI IC LXXXV.]**

Rostochii: Wepplingius, [1685]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777425424>

Druck Freier Zugang

Radov, G.,
in
S. Schröder,
uxor. J.M. Polzius.

Rost.(1685.)

59

GEORGIUS
LADONUS
SOPHIAE

133

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
GEORGIUS
RADOVIUS

Antecessor, Facultatis Jurid. Senior,
Ad exequialia justa,

Qua
Luctuoso funeri
Feminarum Nobilissima Ornatissimaque

SOPHIAE

Schröders

Afflictissimus Viduus, indolentesque
Liberi

Hodie solvenda experunt,

CIVES ACADEMICOS Omnium Ordinum
honoratissimos comiter invitat.

ROSTOCHII,

Typis **JOH. WEPPLINGII**, Acad. Typogr.

Inter cetera gladiatorum

genera in Circo, amphitheatris & portibus veteris Romæ insolenter commissorum, utpote *Secutorum, Retiariorum, Threcum, Myrmillonum, Hoplomachorum, Samnitium, Effedariorum, Andabatarum, dimacharorum* dabantur quidam *Laquearii* dicti, quos non tam nostris quam *Isidori* verbis describere ludo est. *Laqueariorum*, inquit ille *Orig. l. XVIII. c. 56.*, pugnerat, fugientes in ludo homines injecto laqueo impeditos, consecutosque prostrernere, amictos umbone pelliceo. Non inconcinne idem *Laquearii* nomen communi omnium insidiatori morti tribui posse, vel hinc oppidò liquet, quod plus simplici vice *laqueorum* mortis occyssime non rarò mortalibus injectorum divinus codex meminerit. Sapientissimus vanissimæ vanitatis contemplator de apocryphâ mortis horâ & pancreatico ejusdem imperio c. 9. 12. elegantissimè omnium differens disertè commemorat, neminem, qui in hoc vanitatis theatro circumcursitet, reluctari invadenti morti, multò minus collectis viribus resistere, eludere vel elidere posse valentissimos nexus & firmissimos laqueos, quibus pariter, prout aucupis tendiculis aves illigantur, universi terrigenæ impediuntur, implicentur, constringanturque. Enimverò pedicas ponere feræ, & lugubres omnibus tendere laqueos œcumenicam hanc moriendi necessitatem quis temere ambigat? cum tot cotidie oculis obversentur nostris, quos improviso tristificoque impetu ex insidiis adortum commune fatum luctuosis innexuit laqueis, ut rigidis involutos detentosque nexibus ad polyandrium ordo æquivalis deportet. Nec fugientes vel temerè fragilitatis oblitos his eximi irruptionibus caducæ conditionis pleno ore tristis experientia eloquitur. Mediâ sæpe in vitâ in, vitâ licet, fragilima huma-

humanæ fortis fila ab inopinatò irruentibus vehementioris
fati laqueis disrumpuntur. Implicatus est & inextricabilis hic
ultimæ necessitatis gryphus, captiolaque existit mortis ar-
gumentatio, quâ intactis pærsæpe præmissis ultima se inge-
rit conclusionis catastrophæ, lugubrisque ad eò sphinx est,
cujus ineluctabilibus tortuosisque insidiis nec Oedipus nec
Davius ullatenus se expedire elabique valeat. Ceterum,
uti in expugnatione Jerichuntis alligatio funiculi dibaphi
Rachabæam familiam à panoletriâ immunem præstabat:
non absimili ratione, injectis abs morte labili terrigena-
rum compagi funereis luctuosæ imbecillitatis vinculis, mens
Christiani salva ad cœlestem emigrat asylum, coccineis invo-
luta fasciis cruenti sospitatoris meriti, quibus illibata fide
ascitis ab omnimodo, quod exitum ceteroquæ premere so-
let, exitio, liberatur & lætabunda triumphat. Inexplicabi-
libus hisce ultimæ sortis inopinæque mortis laqueis impli-
cita detentaque fuit, quæ huic scriptioni causam suppeditat
Clarissima Ornatissimaque femina. Neque ve-
rò tam firmi tamque tenaces ultimæ irruptionis extitere
laquei, ut præpedirent, quò minus ad augustius se penetraret
contubernium, libero æternum post hac cælo gavisura; cu-
jus natales amplissimos, honesteque actam vitam, quâ se-
rie consignatam accepimus, attexere nunc integrum nobis
fuerit, Fruicepit honoratiss. femina fragilis vitæ usurâ anno
partæ per Soterem incolumitatis MDCXLVII. vigesimo
quinto adulti mensis Januarii, parentibus profata Clarissi-
mis, genitore quidem Viro admodum Reverendo & illiba-
tâ pietate singularique in sacris zelo famigerabili DN. M.
JOACHIMO SCHRÖDERO Ecclesiastæ Joanneo Georgi-
anoque per quadraginta annos meritissimo; genitrice autem
matronâ nobilissima & gravissima DOROTHEA Bacmeister-
sers. Avum paternum jactat Virum Amplissimum pru-
dentissimumque Dn. PETRUM SCHRÖDERUM Serenif-
simi

simi Ducis Gultroviensis in præfecturâ Ribnizensi ministrum
qvondam fidelissimum, mox Senatorem qvoqve Ribni-
zensem. Proavo gavisa fuit paterno Viro plurimum Reve-
rendo & Clarissimo: Dn. ADAMO SCHRÖDERO Pasto-
re olim Eldenaviensi vigilantissimo; Abavo Viro pariter
Rev. & Clarissimo Dn. JOACHIMO SCHRÖDERO vel, ex
hoc præcipuè capite memorabili, qvòd primus fidelisque ce-
leberrimi Dn. JOACHIMI SLUTERI primi heic qvondam
assertoris & præconis orthodoxæ Lutheranorum fidei affecla
& Collega sacrum munus obierit, & annis qvadrageinta duo-
bus Evangelicam Doctrinam, inter imminencia gravissima
pericula à necdum penitus tunc extirpatâ rasâ cohorte, stre-
nuè & masculè professus fuerit. Aviam maternam laudat vir-
tuosam celebremqve feminam: EVAM ANSEHLS, viri
prudentissimi Dn. HENRICI ANSEHLS, Senatoris oppidi
veteris Cracoviz, feminaqve generosæ ELISABETÆ **Welt-**
ziens/[generoso Dn. CHRISTOPHORO **Weltzien**/Heredi-
tario in **Samit & Nammenhagen** procreata] insignem filiam.
Avus maternus ipsi extitit Vir Nobiliss. Ampliff. & Experien-
tiss. Dn. MATTHÆUS BACMEISTERUS, Phil. & Med. D.
poliaterq; Lunæburg. Sereniss. item Principis Leoburg. Saxo-
nici AUGUSTI Archiater celeberrimus: qvi ipse patre profa-
tus erat viro Maximè Rev. Ampliff. & Excellentiss. Dn. LUCA
BACMEISTERO Theol. D. & P. P. celebratissimo, nec non
Pastore Mariano ultra novem lustra heic meritissimo. Avia
materna ipsi fuit Nobilissima & dotibus sexum addecentibus
seqviorem maximè conspicua SOPHIA **Kellermans**/Viri
Nobiliss. Ampliff. & Consultiss. Dn. JOHANNIS **Kellermans**
Consulis qvondam Rostoch. inclyti filia. Salutiferis aspersa
lymphis & diviniore initiata regno sub sedula Parentum curâ
teneram exegit ætatem, inde adultior, solidæ pietati innutri-
tâ virgineisque assvefacta virtutibus id impensissimè egit,
ut Reverendi parentis iteratis monitis obtemperans non ipsa
pro

proletaria tantum rudimenta cœlestis doctrinæ primis degu-
staret labris, sed & pleniorẽ sacri codicis succum imbibe-
ret, tam promptè abhinc callens salubria oraculorum divi-
norum dicta, ipsosqve ad populum habitos sermones sacros
ruminando recitare ac edisserere, sicut in stuporem non se-
mel audientes conjiceret. Profectior ætate, virginẽi decur-
sum ævi plurimis sollicitudinibus distringi sensit, dum clinicis
fermè semper parentibus inqve caussario corpore moranti-
bus, quæ potuit, fomenta levamentaqve ægritudinum luben-
tissimè subministravit, invalentem pariter aviam adjumen-
to operaqve omni quam maximè sollicità sublevans, sic ut
continuis vigiliis curisqve penè exhausta colore exanguã
palluerit. Hinc, cum beatus ipsius parens jugi cephalalgia im-
becilliqve corporis infirmitate ab ulteriori muneris curâ ar-
ceretur, adigereturqve, ut alium, qui vices obiret suas, ef-
flagitaret, factum est, ut à Nobilissimo urbis Senatu in lo-
cum vivi adhuc antecessoris rite surrogatus Vir Plurimum
Reverendus & Clarissimus Dn. M. JOHANNES MAURI-
TIUS POLZIUS, Ecclesiastes Joanneus Georgianusqve me-
ritissimus, memorabili pietate, probeqve à pientissimis paren-
tibus educatæ Virginis pronubis virtutibus alliceretur, eam-
qve in tori sociam, cum viginti & unius annorum esset, per
celeberrimum tunc temporis & undiqvaqve fulgidissi-
mum Dn. Superintendentem D. HENRICUM MILLE-
RUM Theol. D. & P. P. Excellentissimum expeteret, inqve
manum cum illâ solennissimè die octavo septembris Anno
1668. conveniret. Quâ unanimi amoris conspiratione, quâ
fide, quâve mutua operâ in conjugali coaluerint societate
novelli tunc amantes, id quidem omnium optimè arguet fir-
mabitqve novenarius liberorum numerus in apicem è ca-
durco maritali productorum. Neqve tamen his omni-
bus æquè diuturnum in his terris obtigavum: quando-
quidem filius unus JOHANNES, tresqve filiæ,
SOPHIA, CATHARINA, & ANNA CHRISTINA

florentes ætate occubuerunt, matremque præmature funere ad cœlestia gaudia translata præverunt, binis adhuc filiis, JOHANNE nempe JOACHIMO, & MATTHÆO DIETERICO, tribusque filiabus, utpote DOROTHEA CATHARINA, SOPHIA ELISABETA, EVA MARIA superstitis & amarissimo genitricis funeri lugubriter ingemiscensibus, quibus æterni patris gratiam cœlestique subsidium intimè apprecamur. Quàm nulli operæ parferit sollicitissima mater, omnemque jugiter moverit lapidem, ut in verâ pietate omnigenisqve virtutibus adolescerent supra recensiti liberi, insigni cum exulceratæ mentis dolore ruminatur, gratissimeqve recordatur is, cui uxorio levamento nunquam insimul defuit, ærumnosissimus jam viduus. Et enim nihil unquam intermisit laudatissima Femina, quicquid amoris conjugali, virtuosoque, quo domi præfulgeret suis, exemplo ullatenus velificaturum videbatur: prudentissimè rata, femineas laudes verumque mundum muliebrem, non synthesibus vestium, non segmentatâ cyclade, nec calamistratis galericulis, non variegatis taniolis, redimiculis, aut bractæolis, prætextatisve limbis, aliisque enormibus propudiosa vanitatis tricis & plicis; sed solo sanctissimæ pietatis humilisqve modestiæ encombomate comparari posse. Dilectissimis fratribus & sororibus affabilem se percommemque semper exhibuit, præprimis indulgentissimè habens fratrem natu maximum virum admodum Reverendum & Amplissimum DN. JOACHIMUM SCHRÖDERUM Serenissimo DUCI GUSTROVIENSI à concionibus aulicis, qui eò impensius quoque sororiam mortem nunc complorat. Ad infirmitatem beatæ quod attinet, continuis ferè rheumatismis ista laborans, ac invalente sic, satis diu crure primi puerperii operositatem miserabiliter luens, ingravescentibus indies malè affecti corporis symptomatibus divexta fuit, præcipuè cum peripneumoniâ & asthmatis colluctabunda

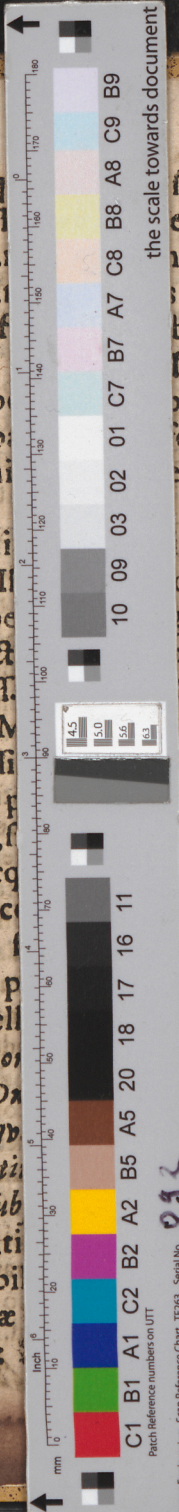
bunda, cujus quidem lenti difficilisque mali vix spiramenta
 FUNCTÆ concessa fuere, quin assiduis ingruentis inva-
 lentiz torminibus laceffita plenum amaritiei humanæ trien-
 tal exhaurire satageret. Elapsi noviter Octobris die vige-
 simo octavo, qui Simoni & Judæ in factis sacer est, à nuptiis
 suburbanis, quibus unâ cum marito vegetior valentiorque
 interfuerat, redux, circa decimam vespertinam cubitum itura
 gravissimo correpta fuit deliquio, labascente confestim adeo
 quidem vitali sensu ac vigore, ut semimortua rigensque to-
 tam noctem exigeret. Et quamvis solertissima experien-
 tissimi DN. Medentis Viri Nobilissimi, Amplissimi atque Ex-
 cellentissimi DN. SEBASTIANI WIRDIGII, Med. D. & P. P.
 celeberrimi citissime præstò fuerit opera, [cum urgentissimis
 calculi errantis doloribus ad eam noctu accedere prohibere-
 tur Vir Nobiliss. Ampliss. & Excellentiss. DN. JOANNES BAC-
 MEISTERUS, Med. D. ejusdemque; & Math. Sup. P. P. celebra-
 tissimus, Avunculus Beatæ honoratissimus, manè tamen bis
 præsens soliciteque ea ad ordinans, quæ pertinacius malum de-
 bellarent], & morbum imminutura, si non planè depulsura,
 medicamina suppeditaverit, nec quicquam tamen penetran-
 tissima ceteroquæ alexipharmaca effecere. Vehementiam in-
 eluctabilis affectus, quo ceu firmiter adducto la-
 queo vitales attonitæ feminæ spiritus prostravit constrinxitque
 tragicum fatum, plenius ex ipsis Excell. D. WIRDIGII verbis
 cognoscere dabitur. Sic igitur ille: *Morbis, seu symptoma, quo*
Beata SOPHIA Schröders / Rev. Dn. M. POLTZII, coniux
desideratissima accubuit, Ac Quæ in fuit, quæ summus syncopes gra-
duus est, pulsus nimirum subito & confertim ablati, cum stertore
& refrigeratione extremorum, mortis subsequatur certissimum in-
dicium. Equidem primo manè sequentis diei 29. Octobr. cum
 communi totius exhilaratæ domus júbilo respiravit non nihil,
 in hæc affectuose erumpens verba, quæ hætenus gravitas mor-
 bi clavo quasi trabali sufflaminaverat: *Nun habe ich erfahren /*
Daf

daß der Herr tödte und lebendig mache / führe in die Hölle / und
wieder herauf; adductis insuper pluribus sacris effatis, elevata
Jam ad caelestia mentis luculentissimis indicibus: longè gravi-
ori tamen mox lipothymia rursus ad obruta, cum decretori-
am inevitabiliter instare persensceret horam, induit se in fu-
neros laqueos moribunda femina, freta semet unice coccineo
filo meritorum servatoris tanquam amuleto augustissimo la-
queorum mortis acerbiter superaturam esse. Inque his im-
mota hæsit salutiferis enthymematibus, usque dum circiter
duodecimam memorati diei inter querula lamenta & com-
plorationes amarissimas exanimis ferè mariti rigidorumque
mœrore liberorū placidè spiritum Jesu Christo reddidit, post-
quam in hæc ærumnarum colluvie triginta septem cum dimi-
dio annos honorificentissimè confecisset, Quiescit jam securissimè ad pan-
tocraticum diem, ubi feliciter exuet se è laqueis sepulcralibus, emerit ad
conditorio ad augustissimum æternitatis palatium, ad laquearia aurata
perpetuæ savoritatis, ad laqueatas sempiternis delitiis pacis mansiones,
nullis ultra mortalitatis laqueis terrenda vel implicanda. Tu verò, luctu-
osissime Vidue, qui in præsentis ærumnæ enormi gravitate cum lamentan-
tibus liberis prostratus gemebundusque in pulvere jaces, cui lacrimæ si-
mul spiritum & vocem intercluserant, exurge ad meliorem spem, quod
infinita bonitas divina orbitatem tuam sublevatura potentissimè fiet. Non
te decebit, qui Christi te profiteris servum, expectare, dum ipse dolor vires
suas frangat, & ad sustinenda remedia mori mitigatus tangi se ac tracta-
ri patiatur; maturiore igitur erectus solamine voluntati divinæ acquie-
sce, sic tibi tuisque non morosam se difficilemque præbebit provida Æter-
ni adjutoris cura, sed blandissimo mœrorum levamento te cum tuis se-
renioris sortis cupidum indulgentissimè donabit. Nos, CIVES hono-
ratissimi, numero, si ita collibuerit, agmine lamentabile funus Femina-
rum nobilissimæ ad hypogæum deducemus, cum & hoc ultimum comi-
tatis officium ad mitigandum leniendumve mœrentis vidui dolorem ali-
quatenus efficax esse possit, sollicitè inter eundem pensaturi, hanc ulti-
mam esse rerum lineam, cui nos, sive serius sive ocius, parallelas habituri
simus omnes, ut ante quam moriamur, mori sapiamus: ne, dum spi-
rare desinimus, omnino vivere desinamus. P. P. Sub Sigillo Re-

toratus d. X. Nov. A. S. P. c. i. i. c. lxxxv.

Conspicietur in *Æde Marianæ* hora 1. pom.

bunda, cujus quidem lenti difficilisq
FUNCTÆ concessa fuere, quin as
 lentiz torminibus lacessita plenum at
 tal exhaurire satageret. Elapsi novis
 simo octavo, qui Simoni & Judæ in f
 suburbanis, quibus unâ cum marito
 interfuerat, redox, circa decimam vespe
 gravissimo correpta fuit deliquio, lab
 quidem vitali sensu ac vigore, ut semi
 tam noctem exigeret. Et quamvis
 tissimi DN. Medentis Viri Nobilissimi
 cellentissimi DN. SEBASTIANI WIL
 celeberrimi citissimè præstò fuerit ope
 calculi errantis doloribus ad eam noct
 tur Vir Nobiliss. Ampliss. & Excellentiss.
MEISTERUS, Med. D. ejusdemq; & M
 tissimus, Avunculus Beatæ honoratissi
 præsens soliteq; ea ad ordinans, quæ p
 bellarent], & morbum imminutura, s
 medicamina suppeditaverit, nec quicq
 tissima ceteroqvi alexipharmaca effec
 eluctabilis affectus, quo ceu
 queo vitales attonitæ feminæ spiritus p
 tragicum fatum, plenius ex ipsis Excell
 cognoscere dabitur. Sic igitur ille: *Mor*
Beata SOPHIA Schröders / Rev. Da
desideratissima accubuit, ad Quæ in suis, qu
aus est, pulsus nimirum subito & conseri
& refrigeratione extremorum, mortis sub
dicium. Equidem primo manè sequenti
 communi totius exhilaratæ domus jubi
 in hac affectuose erumpens verba, quæ
 bi clavo quasi trabali sufflaminaverat:

spiramenta
 entis inva
 mana trien
 die vige
 t, à nuptiis
 lentiorque
 bitum itura
 estim adeo
 ensque to
 experien
 atque Ex
 d, D. & P. P.
 gentissimis
 prohibere
 NES BAC
 P. celebra
 tamen bis
 nalum de
 depulura,
 penetran
 ntiam in
 ducto la
 strinxitq;
 GII verbis
 otoma, quo
 ZII, conjux
 copes gra
 m stertore
 ssimum in
 obr. cum
 nonnihil,
 ritas mor
 erfahren/
 Das